

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

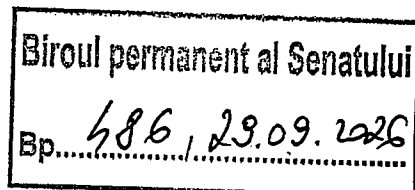
E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare Francofone (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Nr. 6267/23.09.2026

AVIZ

**referitor la propunerea legislativă pentru modificarea
și completarea Legii nr.239/2007 privind reglementarea regimului
juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința
unităților de cult (b486/02.09.2026)**

În temeiul art. 2 alin. (1) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și art. 11 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare, Consiliul Economic și Social a fost sesizat cu privire la avizarea *propunerii legislative pentru modificarea și completarea Legii nr.239/2007 privind reglementarea regimului juridic al unor bunuri imobile aflate în folosința unităților de cult (b486/02.09.2026)*.

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din data de 23.09.2026, desfășurată online, conform prevederilor art. 30 alin. (1) din Regulamentul de organizare și funcționare, avizează **NEFAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu următoarea **motivare**:

- mecanismul propus ridică probleme privind protecția proprietății, egalitatea de tratament între comunitățile religioase și previzibilitatea procedurilor administrative. Principala dificultate privește instituirea obligației de transmitere gratuită a dreptului de proprietate asupra unor imobile, pe baza dovedirii folosinței acestora. Propunerea legislativă permite utilizarea unor categorii foarte largi de

înscrieri, inclusiv registre parohiale sau monahale și alte documente care confirmă destinația și folosința imobilului. Acestea pot contribui la stabilirea situației de fapt, însă textul nu precizează suficient condițiile referitoare la durata, continuitatea și caracterul legitim al folosinței care ar justifica dobândirea obligatorie și gratuită a proprietății. Formularea „*a folosit sau folosește*” poate genera interpretări diferite în privința beneficiarilor și a perioadei relevante;

- de asemenea, includerea clădirilor sau părților de clădiri aflate „*în legătură funcțională*” cu lăcașul de cult ori cu mănăstirea extinde considerabil sfera imobilelor vizate, fără criterii suficiente de delimitare. În condițiile în care activitățile specifice cultului includ și activități administrative, educaționale, sociale, culturale sau de patrimoniu, este necesară identificarea precisă a imobilelor eligibile și a condițiilor în care folosința acestora justifică transferul proprietății;
- din perspectiva egalității de tratament, propunerea legislativă trebuie să reglementeze situațiile în care același imobil a fost folosit succesiv sau concomitent de mai multe comunități religioase. Absența unor criterii de soluționare a cererilor concurente și a unei proceduri de informare și participare a persoanelor interesate poate favoriza solicitantul care formulează primul cererea sau care dispune de mai multe documente. Diferențele privind păstrarea arhivelor nu trebuie să producă avantaje patrimoniale nejustificate între comunități aflate în situații comparabile;
- legea în vigoare cuprinde deja o garanție pentru imobilele care fac obiectul unor cereri de restituire în curs de soluționare, transferul fiind condiționat de clarificarea regimului juridic. Această dispoziție este păstrată, însă extinderea mecanismului impune corelarea sa expresă cu obligația de transfer și cu termenele propuse, precum și clarificarea tratamentului litigiilor de proprietate și al cererilor concurente;
- pentru bunurile din domeniul public, propunerea legislativă obligă autoritatea competentă să inițieze procedura trecerii în domeniul privat. Reglementarea trebuie să asigure verificarea efectivă a condițiilor legale privind încetarea uzului sau interesului public, inclusiv în cazul imobilelor cu utilizări mixte. Caracterul obligatoriu al transferului către unitatea de cult trebuie corelat cu aceste verificări și cu protejarea serviciilor destinate comunității;
- textul proiectului conține și necorelări care afectează securitatea juridică. Termenul de 90 de zile este raportat atât la înregistrarea cererii complete, cât și, în anumite situații, la expirarea termenului de 30 de zile pentru verificarea

documentației. Totodată, competențele Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților, Secretariatului de Stat pentru Culte și autorităților care administrează bunurile trebuie delimitate fără echivoc. Acceptarea documentației ca fiind completă prin necomunicarea solicitării de completări trebuie separată explicit de verificarea îndeplinirii condițiilor de fond pentru transfer;

- interdicția de înstrăinare și de schimbare a destinației pentru 30 de ani reprezintă o garanție utilă. Aceasta nu rezolvă însă incertitudinile privind eligibilitatea inițială a beneficiarului și protejarea drepturilor terților. În plus, revenirea de drept a proprietății necesită o procedură clară de constatare, contestare și actualizare a cărții funciare;
- nu în ultimul rând, prin măsurile propuse se diminuează proprietatea publică, iar, ulterior intrării în proprietatea unității de cult, există riscul înstrăinării acestor bunuri imobile către alte persoane de drept privat.

Președinte,

Sterică FUDULEA

